

UCHWAŁA Nr 100 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 kwietnia 1964 r.

w sprawie zasad ustalania cen zbytu maszyn i urządzeń produkowanych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe objęte planowaniem centralnym oraz w sprawie właściwości organów ustalających te ceny.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała dotyczy cen zbytu maszyn i urządzeń dla przemysłu, leśnictwa, budownictwa, handlu oraz transportu i łączności, produkowanych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe objęte planowaniem centralnym.

§ 2. Ilekroć w dalszych przepisach uchwały jest mowa o maszynach, oznacza to nowe maszyny i urządzenia.

§ 3. Ceny zbytu maszyn, które uzupełniają typo-szereg maszyn już produkowanych (osiąganie innych wymiarów, mocy itd. niż dotychczasowe), ustala się na podstawie układu istniejących już cen danego typo-szeregu, tak aby cena nowej maszyny pozostawała we właściwej proporcji do tych cen, biorąc pod uwagę istotne cechy techniczne typo-szeregu, na których podstawie ustalone zostały ceny już istniejące.

§ 4. 1. Ceny zbytu maszyn uzupełniających grupę (asortyment) danego rodzaju maszyn, a stanowiących wersję techniczną maszyn już produkowanych, wprowadzającą tego rodzaju korzyści, jak możliwość szerszego zastosowania maszyny, jej precyzyjniejsze działanie itp., ustala się na podstawie cen maszyn najbardziej zbliżonych, w odpowiedniej proporcji do uzyskiwanych efektów techniczno-eksploatacyjnych nowej maszyny, z tym jednak aby wykorzystywanie nowej maszyny mogło być bardziej lub co najmniej tak samo opłacalne, jak wykorzystywanie maszyny dawnego typu.

2. Jeżeli maszyny, o których mowa w ust. 1, uzyskują wielokierunkowe zmiany techniczne, należy odrębnie obliczyć efekt techniczno-eksploatacyjny każdej z tych zmian, uwzględniając w cenie nowej maszyny łączny efekt tych zmian.

§ 5. 1. Ceny zbytu maszyn różniących się od maszyn dotychczas produkowanych, tylko nieznacznymi modyfikacja-

mi, które nie powodują istotnych zmian efektów techniczno-eksploatacyjnych, ustala się przez doliczanie lub odliczanie od ceny maszyny podstawowej różnicy kosztu związanego z wprowadzonymi modyfikacjami, z uwzględnieniem zysku odnoszącego się do tej różnicy.

2. W sposób podany w ust. 1 określa się również koszt modyfikacji, łączący się z wyglądem zewnętrznym maszyny, kształtem, bezpieczeństwem pracy itd.

3. Państwowa Komisja Cen określi w miarę potrzeby maksymalne granice dopuszczalnego wzrostu ceny z tytułu poszczególnych modyfikacji, o których mowa w ust. 2.

§ 6. 1. Ceny zbytu maszyn przeznaczonych do wykonywania nowych funkcji technicznych, jeżeli maszyny te produkowane są w kraju po raz pierwszy, określa się na podstawie kosztu własnego zakładu wykonującego maszynę.

2. Przepis ust. 1 ma również zastosowanie do maszyn zastępujących maszyny dotychczas produkowane, jeżeli nowe maszyny oparte są na całkowicie nowych rozwiązaniach technicznych.

3. Podstawą do określenia ceny jest planowany koszt produkcji opanowanej technicznie, powiększony o zysk w wysokości osiągniętej średnio z produkcji maszyn i urządzeń w danym zakładzie.

4. Jeżeli okres opanowania technicznego produkcji ma być dłuższy niż dwa lata, za podstawę do określania ceny zbytu przyjmuje się planowany koszt własny w trzecim roku produkcji.

5. Za średni zysk wliczany do kalkulacji ceny przyjmuje się odsetek zysku osiągnięty przez zakład z produkcji maszyn i urządzeń w ostatnim pełnym rocznym okresie bilansowym.

6. Przepis ust. 5 nie ma zastosowania, jeżeli w tym samym roku, w którym sporządza się kalkulację ceny nowej maszyny, wprowadzone zostały zmiany cen wyrobów dane-

go zakładu, wpływające w sposób istotny na kształtowanie się średniego zysku z całości produkcji maszyn i urządzeń zakładu. W przypadkach tych odsetek średniego zysku osiągniętego w ostatnim pełnym rocznym okresie bilansowym, poprzedzającym zmianę cen, powinien być — dla potrzeb sporządzania kalkulacji ceny nowej maszyny — odpowiednio skorygowany.

7. Jeżeli odsetek zysku osiągniętego przez zakład z produkcji maszyn i urządzeń w ostatnim pełnym rocznym okresie bilansowym kształtuje się poniżej stawki zysku określonej dla cen fabrycznych danej grupy wyrobów (gałęzi) w trybie określonym w § 9 uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 99) albo też gdy zakład ponosi stratę na produkcji maszyn i urządzeń — zysk przyjmuje się w wysokości stawki określonej w trybie § 9 uchwały nr 99.

8. Cena zbytu maszyny może być oparta na planowanym koszcie w pierwszym roku produkcji, powiększonym o zysk w wysokości określonej w ust. 5—7, w tych wyjątkowych przypadkach, gdy tak ustalona cena nie wpływa hamująco na zastosowanie nowej maszyny.

§ 7. 1. Ceny dodatkowego wyposażenia do maszyn, nie wchodzące do normalnego zestawu objętego ceną zbytu maszyny, ustala się odpowiednio według zasad określonych dla ustalania cen maszyn (§§ 3—6).

2. Ceny dodatkowego wyposażenia maszyn i urządzeń, wchodzącego w skład określonego kompletu, powinny być ustalane na podstawie cen poszczególnych części tego kompletu.

§ 8. Jeżeli cena nowej maszyny określona w relacji do cen maszyn już istniejących (§§ 3 i 4) miałaby powodować zysk o $\frac{1}{3}$ wyższy niż osiągany przez zakład średnio z produkcji maszyn i urządzeń, pomniejsza się ją o połowę różnicy między zyskiem, który powstałby w następstwie zastosowania ceny relacyjnej, a zyskiem osiąganym średnio przez zakład z produkcji maszyn i urządzeń, powiększonym o $\frac{1}{3}$.

§ 9. 1. Jeżeli cena nowej maszyny, wynikająca z relacji do cen maszyn już istniejących (§§ 3 i 4) lub z określenia jej na podstawie planowanego kosztu produkcji opanowanej (§§ 5 i 6), przejściowo powoduje stratę lub przejściowo nie zapewnia odpowiedniego zysku, zakład produkujący może uzyskać dotację z budżetu Państwa.

2. Zasady i tryb udzielania dotacji, o której mowa w ust. 1, określa odrębne przepisy.

§ 10. 1. Ceny maszyn, ustalane na podstawie kosztów ich produkcji (§§ 5 i 6), powinny być w określonych terminach sprawdzane z ich pierwotnymi założeniami kalkulacyjnymi.

2. Jeżeli okres opanowania technicznego produkcji maszyny określony został na 1 rok, sprawdzanie dokonywane jest na podstawie pierwszej pełnej sprawozdawczości za ten okres.

3. Jeżeli okres opanowania technicznego produkcji jest dłuższy, sprawdzanie dokonywane jest na podstawie pierwszej pełnej sprawozdawczości za ostatni pełny okres roczny opanowanej technicznie produkcji.

4. Jeżeli zysk faktycznie osiągany z produkcji maszyny, której cena ustalona została w sposób podany w ust. 1, przekracza o $\frac{1}{3}$ zysk przyjęty za podstawę do ustalenia ceny, cena ta powinna być odpowiednio zmieniona. Analogicznie postąpić należy, gdy zysk jest mniejszy od planowanego lub gdy powstaje strata na produkcji nowej maszyny.

5. Zmianę cen, o których mowa w ust. 4, przeprowadza się, jeżeli zyski lub straty wspomniane w tym ustępie nie mają charakteru przejściowego.

§ 11. 1. Wniosek o ustalenie ceny nowej maszyny opiniuje komisja powołana przez właściwego ministra.

2. W skład komisji wchodzi wyznaczeni przez właściwego ministra: przewodniczący, specjaliści z zakresu ekonomiki przemysłu i techniki, zaproszeni przez przewodniczącego, przedstawiciel zjednoczenia, w którym zgrupowane są zainteresowane przedsiębiorstwa, przedstawiciele ministrów nadzorujących głównych odbiorców (użytkowników) nowych maszyn, a ponadto wyznaczony przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen w porozumieniu z właściwym ministrem przedstawiciel Państwowej Komisji Cen.

§ 12. 1. Podstawą do ustalenia ceny nowej maszyny jest wniosek zakładu podejmującego produkcję, zaopiniowany przez zjednoczenie lub inny organ określony przez właściwego ministra.

2. Wniosek o ustalenie ceny nowej maszyny lub urządzenia powinien zawierać co najmniej następujące dane:

- 1) określenie (nazwa, typ), rozmiary, ciężar oraz inne cechy techniczne, charakteryzujące daną maszynę lub urządzenie;
- 2) założenia towarzyszące wprowadzaniu nowej produkcji (przeznaczenie maszyny lub urządzenia w procesach produkcyjnych);
- 3) planowaną wielkość produkcji w roku bieżącym i w następnych dwóch latach;
- 4) kalkulację planowanego kosztu własnego (koszt w okresie rozruchu, koszt produkcji w pełni opanowanej), a jeżeli chodzi o maszyny i urządzenia nieznacznie tylko różniące się od już produkowanych — kalkulację kosztów związanych z przeprowadzonymi modyfikacjami;
- 5) charakterystykę nowej produkcji opartą na wytycznych dotyczących ustalania cen maszyn i urządzeń, wskazanie porównywalności między maszynami lub urządzeniami już produkowanymi a maszynami nowymi, określenie pozycji nowej maszyny i typ-szeregu danej grupy;
- 6) proponowaną cenę zbytu wraz z opinią głównego odbiorcy, dotyczącą zarówno ceny, jak i danych, o których mowa w pkt 1—3.

3. Jeżeli maszyna lub urządzenie było opiniowane przez Komisję Oceny Maszyn, powołaną na podstawie § 14 uchwały nr 142 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1962 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania dokumentacji technicznej konstrukcji nowych maszyn i urządzeń przeznaczonych do produkcji wielkoseryjnej lub masowej oraz niektórych maszyn i urządzeń szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 33, poz. 179), opinię tę należy załączyć do wniosku o ustalenie ceny.

4. Jeżeli minister, który nadzoruje zakład produkujący nową maszynę lub urządzenie, uzna to za celowe, wniosek o ustalenie ceny może być uzupełniony dodatkową ekspertyzą, przeprowadzoną na polecenie ministra.

§ 13. 1. Ceny zbytu maszyn ustala właściwy minister na podstawie opinii przedstawionej przez komisję (§ 11).

2. Cena zbytu ustalona przez właściwego ministra wchodzi w życie po 14 dniach od daty powiadomienia zainteresowanych o powziętej decyzji. Jeżeli w okresie tym zostanie zgłoszony sprzeciw przez ministra (ministrów) nadzorującego głównego odbiorcę (głównych odbiorców), a sprzeciw ten nie zostanie uwzględniony — cenę ustala Państwowa Komisja Cen.

3. Ceny maszyn i urządzeń określonych w załączniku do uchwały powinny być przed ustaleniem ich przez właściwego ministra uzgodnione z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 14. 1. Tryb określony w §§ 11—13 ma zastosowanie tylko do ustalania cen zbytu nowych maszyn.

2. Zmiany cen maszyn dokonywane są przez Państwową Komisję Cen. Zmiany cen maszyn ustalonych w trybie § 13 ust. 2 dokonywane są przez Państwową Komisję Cen w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Do uprawnień właściwych ministrów należy korygowanie cen maszyn w przypadkach, o których mowa w § 10, w sposób i w trybie określonych w tych przepisach.

§ 15. Ceny nowych maszyn powinny być ustalane w okresie przygotowań do podjęcia nowej produkcji, a więc jeszcze przed przystąpieniem do tej produkcji.

§ 16. 1. Szczegółowy tryb i terminy składania wniosków o ustalenie cen zbytu maszyn, tryb działania komisji opiniującej oraz tryb działania zespołu rzeczoznawców (§ 11) określi Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z ministrami nadzorującymi zakłady produkujące maszyny.

2. Państwowa Komisja Cen określi, w porozumieniu z ministrami nadzorującymi zakłady produkujące maszyny, tryb postępowania w przypadkach sprzeciwu od decyzji ministrów, ustalających ceny maszyn.

§ 17. Uchwała nie narusza przepisów uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz rozliczeń z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego (Monitor Polski Nr 22, poz. 95), uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) oraz uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 28 maja 1963 r. w sprawie cen zbytu artykułów nabywanych na podstawie zawartych pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej umów w ramach kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 47, poz. 230).

§ 18. Ilekroć w uchwale mowa jest o ministrach, należy przez to rozumieć także przewodniczących komitetów i komisji będących naczelnymi organami administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych.

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów, ministrom nadzorującym zakłady produkujące maszyny oraz Państwowej Komisji Cen.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1964 r. (poz. 119).

WYKAZ MASZYN I URZĄDZEŃ, KTÓRYCH CENY POWINNY BYĆ PRZED ICH USTALENIEM UZGODNIONE Z PRZEWODNICZĄCYM KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

1. Tabor szynowy kolejowy (dla potrzeb Polskich Kolei Państwowych). 2. Tabor szynowy tramwajowy. 3. Tabor samochodowy i ciągniki komunikacyjne. 4. Turbiny i turbozespoły prądotwórcze od 25 MW.	5. Kółki przemysłowe oraz grzewcze typu La Monta. 6. Koparki. 7. Dźwigi samojezdne. 8. Transformatory powyżej 100 kVA. 9. Statki produkcji seryjnej.